

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203680
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718203680.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: W. M. F., s.r.o., so sídlom P. 5, XXX XX V., C.: XX XXX 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX Z. Z., o zaplatenie X.XXX,XX € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10Csp/34/2018-89, zo dňa 21.01.2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.940,92 €, úroky vo výške 3.401,25 €, poplatky vo výške 14,65 € a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.940,92 € od 01.06.2018 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 85,26 %. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca uzatvoril dňa 08.08.2014 so žalobcom (právnym predchodcom žalobcu P. banka, a.s., V.) Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli okrem iného Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a Sadzobník poplatkov žalobcu, kde na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 4.000,- € s výškou mesačnej úhrady 114,- € na obdobie 72 mesiacov, s dátumom konečnej splatnosti úveru 15.08.2020, pri celkovej čiastke úveru 7.783,86 €. Žalovaný si neplnil úver riadne a včas a v dôsledku jeho omeškania s plnením úveru žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 21.09.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu z úveru neuhradil ani sčasti. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúcich záväzkové vzťahy a zmluvu o úvere, ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadne úpravy spotrebiteľských zmlúv, ako aj relevantné ustanovenia zo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.05.2015. Žalobu žalobcu považoval za čiastočne dôvodnú. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva dňa 08.08.2014 s tým, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (typovou, formulárovou). Žalovaný mal v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a žalobca postavenie dodávateľa, čiže poskytnutý úver považoval za tzv. spotrebiteľský úver. Nárok žalobcu považoval za nesporný v rozsahu istiny úveru vo výške 3.942,- €, keďže úver bol poskytnutý vo výške 4.000,- € a na istinu bolo z uhradených súm započítané 59,08 €. Za nesporný tiež považoval nárok na riadny úrok, ale len vo výške 3.401,25 € (žalobcom uplatnený nárok v podanej žalobe bol vo výške 3.951,38 €) a za nesporný tiež považoval

súd nárok na poplatky z uplatnenej sumy 49,65 € vo výške 14,65 €. V tomto rozsahu žalobe vyhovel, ako aj v rozsahu uplatneného úroku z omeškania žalobcom v uplatnenej výške 5,05 % ročne zo sumy 3.940,92 € od 01.06.2018 do zaplatenia.

2. Okresný súd zamietol žalobu v časti riadneho úroku, a to konkrétne v časti kapitalizovaného úroku presahujúceho sumu 3.401,25 €, ako i zmluvného úroku vo výške 25,12 % ročne zo sumy 3.940,92 € od 01.06.2018 do zaplatenia. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že na tento zmluvný úrok dojednaný vo výške 25,12 % ročne by mal mať žalobca nárok po zosplatnení úveru zo zvyšnej dlžnej časti istiny úveru až do skutočného zaplatenia tejto istiny, a to aj nad rámec pôvodne dojednanej sumy predstavujúcej úrok z úveru. Okresný súd zastával názor, že v rámci úverového vzťahu má veriteľ právo, aby mu dlžník vrátil dlžnú sumu - poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dojednanými úrokmi, pričom cena úveru, ktorú tvorí popri prípadne dohodnutej odplate výška úroku, je daná už pri uzavretí úverovej zmluvy s tým, že následne je tento úrok rozpočítaný v závislosti od výšky poskytnutých peňažných prostriedkov na určitý počet splátok v konkrétnej výške. Okresný súd tiež uviedol, že by nemohol byť udržateľný taký právny názor, v zmysle ktorého by po zosplatnení úveru mal veriteľ nárok iba na vrátenie nesplatených častí istiny a riadneho úroku, vypočítaného k dátumu zosplatnenia úveru, kde by to znamenalo neoprávnenú a ničím neodôvodnenú výhodu dlžníka na úkor veriteľa. Na druhej strane mal za to, že výška odplaty veriteľa dojednaná formou riadneho úroku z úveru, pokiaľ ide o jej celkovú výšku, má byť určená pri vzniku tohto úverového vzťahu konkrétnym spôsobom a táto odplata nemá narastať z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou dlhu, resp. jednotlivých splátok. Zo žiadneho právneho predpisu totiž nevyplýva, že by veriteľ mal nárok na platenie zmluvného úroku aj za obdobie po uplynutí pôvodne dojednaného úroku z úveru. Vzhľadom k vyššie uvedenému okresný súd prísúdil žalobcovi z titulu riadneho úroku sumu 3.401,25 €, keď vychádzal z dôkazov predložených žalobcom, ako i skutočností ním uvádzaných, teda pokiaľ žalovaný uhradil čiastku 476,65 €, z toho bola na istinu započítaná čiastka 59,08 € a na úroky čiastka 382,61 € (zvyšná časť bola započítaná na poplatky, konkrétne 34,96 €), má byť na riadny úrok z úveru ešte zaplatená predmetná suma 3.401,25 €, čo súd vypočítal tak, že od sumy 3.783,86 €, ktorá v zmysle predmetnej úverovej zmluvy predstavuje sumu riadneho úroku z úveru (k čomu súd dospel tým spôsobom, že od čiastky 7.783,86 €, čo je v predmetnej úverovej zmluve uvádzaná celková čiastka úveru, odpočítal výšku poskytnutého úveru - 4.000,- €), odpočítal sumu 382,61 €, ktorá bola z uhradenej sumy úveru už započítaná na úroky, a preto v prevyšujúcej časti uplatneného nároku na riadny úrok z úveru súd žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na poplatky, súd žalobe vyhovel v rozsahu 14,65 € a v prevyšujúcej časti ohľadne tohto nároku žalobu tiež zamietol, keď nárok považoval za dôvodný, len pokiaľ ide o neuhradené poistné v celkovej výške 10,- € (2 x 5,- €), splatné k 15.02. a k 15.03.2015 a tiež v časti poplatku za upozornenie pred výzvou vo výške 1,15 € a poplatku za výzvu na splatenie úveru vo výške 3,50 €, keď tieto poplatky mal súd čo do základu nároku, ako i výšky preukázané z vykonaného dokazovania. Naopak, žaloba v časti uplatnených poplatkov bola zamietnutá, pokiaľ ide o uplatnený poplatok za 1.upomienku na úverovom účte vo výške 10,- € resp. poplatok za 2.upomienku na úverovom účte vo výške 25,- €, ktoré mali byť uplatnené za upomienku zo dňa 23.02.2015 resp. za upomienku zo dňa 27.03.2015, keď zo strany žalobcu neboli predložené žiadne takéto výzvy resp. upomienky, ktoré mali byť adresované resp. doručované žalovanému, v dôsledku čoho súd nepovažoval nárok žalobcu v tejto časti za preukázaný.

3. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p., vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie pôvodný žalobca P. banka, a.s., V.. Rozsudok okresného súdu napadol vo výrokoch, ktorými bola žaloba zamietnutá, a ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania. Nesúhlasil s názorom súdu, že žalobcovi nepatrí zmluvný úrok po zosplatnení. Mal za to, že aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdp/2906/2000 povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká, nakoľko odstúpením sa menia výlučne len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť plniť. Dlžník naďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok stanovených v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu (celú dlžnú čiastku s úrokmi). Mal za to, že zosplatnenie úveru spôsobuje len jedinú zmenu v záväzku, a to v lehote konečnej splatnosti a straty práva platiť v splátkach. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 13.12.2006 sp. zn. 33Odo/393/2005, v ktorom je upravená kumulatívna novácia ako zmena v obsahu záväzku dohodou strán. Nová dohoda zmluvných strán o termíne splatnosti znamená síce zánik povinností dlžníka splniť

ich dlh tak, ako bolo pôvodne dohodnuté, nie však zánik jeho povinnosti plniť. Podľa žalobcu súd pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy tú skutočnosť, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa týka len istiny úveru. Zmluvný úrok nebol kapitalizovaný do celkovej dlžnej sumy. Súd tak napriek uzatvorenej platnej zmluve o úvere rozhodol o zániku zmluvnej podmienky v rozpore s platnou právnou úpravou. Ani sankčný úrok nie je kompenzáciou veriteľa za poskytnutie úveru. Zmluvný úrok je totiž odplatom (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Žalobca poukázal na prístup Najvyššieho súdu ČR, ktorý vo viacerých rozhodnutiach nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznal, rovnako poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, či Krajského súdu v Prešove a v Košiciach. K nepriznaniu nároku na poplatky žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaný v zmysle ustanovení zmluvy svojím podpisom potvrdil, že sa oboznámil jednak so všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami a taktiež sadzobníkom poplatkov, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Poplatok za upomienku nie je sankciou, ale predstavuje náklady spojené so sústavným sledovaním porušovania zmluvy, prípravou, odoslaním a kontrolou, či došlo na splnenie upomienky alebo naďalej trvá protiprávny stav zavinený žalovaným. Druh úkonu, ako aj výška poplatku boli žalovanému presne známe už v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, nakoľko boli riadne uvedené v sadzobníku poplatkov. Žalobca má za to, že účtované poplatky boli primerané a vzhľadom na skutočné náklady, ktoré žalobcovi s vykonaním úkonov vznikli, má na tieto oprávnený nárok. Na základe uvedených skutočností navrhol rozsudok v odvolaní napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

5. V priebehu odvolacieho konania pôvodný žalobca P. banka, a.s., Bratislava navrhol zámenu na strane žalobcu, ktorú odvolací súd pripustil uznesením sp. zn. 15Co/50/2019-137 zo dňa 12.06.2019, a to tak aby z konania vystúpil P. banka, a.s., Bratislava a na jeho miesto vstúpil W. M. F., s.r.o., V..

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril. Odvolací súd zistil, že žalovaný je bezdomovec, prihlásený od 29.04.2019 v obci Turčianske Teplice.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom odvolania (§ 379 C.s.p.), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 C.s.p.) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti.

10. Žalobca v odvolaní v prvom rade namietal nepriznanie celého zmluvného úroku po zosplatnení. Žalobca sa v žalobe domáhal jednak dlžných úrokov z istiny kapitalizovaných vo výške 3.951,38 € vyčíslených údajne k 31.05.2018 a ďalej zmluvného úroku vo výške 25,12 % ročne zo sumy 3.940,92 € od 01.06.2018 do zaplatenia.

11. Zo samotnej zmluvy o úvere vyplýva, že pri výške schváleného úveru 4.000,- € s počtom mesačných splátok 72 a s dátumom konečnej splatnosti úveru 15.08.2020 pri výške mesačnej úhrady 114,- € mala byť žalovaným zaplatená celková čiastka úveru 7.783,86 €.

12. Z uvedeného jasne vyplýva, že pokiaľ k 15.08.2020 mala žalovaným byť splatená celková čiastka úveru 7.783,86 €, potom po odpočítaní výšky schváleného úveru 4.000,- € predstavuje rozdiel medzi úrokom a celkovými nákladmi z úveru a schváleným úverom suma 3.783,86 €. Táto suma 3.783,86 € tak predstavuje úrok a náklady spojené s úverom nad výšku schváleného úveru ku dňu 15.08.2020. Je potom nepochopiteľné ako žalobca došiel ku kapitalizovaniu dlžných úrokov z istiny k 31.05.2018

vo výške 3.951,38 €, keď celkový úver s nákladmi k 15.08.2020 mal predstavovať nižšiu sumu, a to 3.783,86 €.

13. V tejto súvislosti nie je pravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že „podľa súdu žalobcovi nepatrí zmluvný úrok po zosplatnení“ vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, kde podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Práve naopak, okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne uviedol, že zastáva názor, že by nemohol byť udržateľný taký právny názor, v zmysle ktorého by po zosplatnení úveru mal mať veriteľ nárok iba na vrátenie nesplatenej časti istiny a riadneho úroku vypočítaného k dátumu zosplatnenia úveru, keďže by to znamenalo neoprávnenú a ničím neodôvodniteľnú výhodu dlžníka na úkor veriteľa. Avšak práve v nadväznosti na to, že žalobca už v žalobe uviedol kapitalizované dlžné úroky vo výške 3.951,38 €, a to k 31.05.2018, čo je vyššia suma ako vyplýva zo zmluvy o úvere, kde až k 15.08.2020, teda k dátumu konečnej splatnosti úveru mala celková výška úroku s nákladmi predstavovať sumu 3.783,86 €, okresný súd uviedol, že výška odplaty veriteľa dojednaná formou riadneho úroku z úveru, pokiaľ ide o jej celkovú výšku má byť určená pri vzniku tohto úverového vzťahu spôsobom vyššie uvedeným a táto odplata nemá narastať z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou dlhu, resp. jednotlivých splátok. Okresný súd na základe toho jednoznačne priznal žalobcovi úroky vo výške 3.401,25 €, ktoré ako kapitalizované vyplývajú priamo zo zmluvy o úvere, pričom k tejto sume došiel výpočtom, keďže pri poskytnutom úvere 4.000,- € na istinu bolo samotným žalobcom započítaných len 59,08 €, keď vychádzal z dôkazov predložených žalobcom, ako i zo skutočností ním uvádzaných, teda pokiaľ žalovaný uhradil čiastku 476,65 € a z toho bola na istinu započítaná čiastka 59,08 €, na úroky mala byť započítaná čiastka 382,61 €. Okresný súd jasne uviedol, že vzal do úvahy celkové úroky a náklady spojené s úverom predstavujúce sumu 3.783,86 € a od tejto sumy odpočítal 382,61 €, čoho výsledkom sú priznané úroky vo výške 3.401,25 €.

14. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd správne zamietol nárok žalobcu na zmluvný úrok vo výške 25,12 % ročne zo sumy 3.940,92 € od 01.06.2018 do zaplatenia, nakoľko ide o nárok, ktorý nevyplýva zo zmluvy o úvere. Žalobcovi totiž boli priznané úroky nie do zosplatnenia úveru ako to tvrdí žalobca v odvolaní, ale mu boli priznané celkovo všetky úroky patriace mu k dátumu konečnej splatnosti úveru, t. j. k 15.08.2020 (po odpočítaní toho, čo na úroky bolo započítané zo splátky žalovaného). Argumentácia žalobcu v odvolaní s poukazom na rozhodnutia súdov rôznej inštancie je tak irelevantná, nakoľko okresný súd v tejto veci nepriznal žalobcovi úrok z istiny len do zosplatnenia úveru, teda do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ale priznal mu všetky úroky patriace mu podľa zmluvy o úvere k dátumu konečnej splatnosti úveru 15.08.2020, ktoré žalovaným zaplatené neboli.

15. Okresný súd pri rozhodovaní o tejto časti nároku žalobcu poukázal na relevantné právne predpisy, jeho rozhodnutie a odôvodnenie je logické, preskúmateľné a vychádza z hodnotenia dôkazov predložených žalobcom, najmä zo zmluvy o úvere.

16. Žalobca v odvolaní tiež namietal nepriznanie časti nároku na poplatky súdom prvej inštancie, pričom poukázal na to, že žalovaný v zmysle ustanovení zmluvy svojím podpisom potvrdil, že sa oboznámil jednak so všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami a taktiež sadzobníkom poplatkov, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Druh, úkony ako i výška poplatku boli žalovanému presne známe už v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, nakoľko boli riadne uvedené v sadzobníku poplatkov. Žalobca má za to, že účtované poplatky boli primerané a vzhľadom na skutočné náklady, ktoré žalobcovi s vykonaným úkonom vznikli, má na tieto oprávnený nárok.

17. Žalobca zrejme nepochopil, z akého dôvodu súd prvej inštancie vo vzťahu k uplatnenému nároku bankových poplatkov vo výške 49,65 € priznal žalobcovi nárok na poplatky len vo výške 14,65 €. Okresný súd žiadnym spôsobom totiž nespochybnil nárok žalobcu na tieto poplatky, čoho sa žalobca mylne domnieva, ale žalobu v časti uplatnených poplatkov zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, keď priamo okresný súd uviedol, že „pokiaľ ide o uplatnený poplatok za prvú upomienku na úverovom účte vo výške 10,- €, resp. poplatok za druhú upomienku na úverovom účte vo výške 25,- €, ktoré mali byť uplatnené za upomienku zo dňa 23.02.2015, resp. za upomienku zo dňa 27.03.2015, zo strany žalobcu neboli predložené žiadne takéto výzvy, resp. upomienky, ktoré mali byť adresované, resp. doručované žalovanému, v dôsledku čoho súd nepovažoval nárok žalobcu v tejto časti za preukázaný“. Dôkazné bremeno totiž možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Práve dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané ani na základe doložených dôkazov, je pre účastníka nepriaznivé

rozhodnutie. Pokiaľ žalobca k žalobe nepripojil dôkazy, ktoré by preukazovali kompletne jeho uplatnený nárok na bankové poplatky, a teda nerešpektoval ustanovenie § 132 ods. 3 CSP, podľa ktorého žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť, a zároveň sa ospravedlnil z pojednávania vo veci samej, súdu prvej inštancie nezostala iná možnosť, než pri dodržaní zásady koncentrácie konania vychádzať len z dôkazov doložených žalobcom k žalobe. Pokiaľ žalobca v plnom rozsahu nepreukázal svoj nárok na bankové poplatky konkrétnymi dôkazmi, a to že skutočne upomienky žalovanému boli zaslané, okresnému súdu nezostala iná možnosť, než žalobu v časti uplatnených nárok na bankové poplatky, ktoré reálne neboli preukázané, zamietnuť. Odvolací súd sa v tomto rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nespochybňuje nárok žalobcu na bankové poplatky, avšak vzhľadom na to, že upomienky doručované žalovanému, za ktoré si uplatňoval poplatky neboli ako dôkaz predložené, nebolo možné takýto dôkaz vykonať, preto v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno.

18. Vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu v konaní odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo vzťahujúcom sa výroku o náhrade trov konania, vzhľadom na ustanovenie § 255 ods. 2 C.s.p.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 C.s.p. (súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci). Keďže žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, žalovaný by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému však trovy odvolacieho konania nevznikli, preto ich odvolací súd nepriznal.

20. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).